

ZARZĄDZENIE Nr 3 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1968 r.

w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w jednostkach państwowych i społecznych nie będących przedsiębiorstwami.

Na podstawie § 8 uchwały nr 235 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Bezosobowy fundusz płac w jednostkach państwowych i społecznych nie będących przedsiębiorstwami przeznaczony jest na pokrycie należności osób fizycznych z tytułu umów o dzieło lub umów zlecenia, zwanych dalej „umowami”, których przedmiotem jest zobowiązanie się do wykonania osobistych prac, dla których ze względu na ich doraźny lub przejściowy charakter bądź niewielkie rozmiary nie jest przewidziane zatrudnienie w planie zatrudnienia. Bezosobowy fundusz płac przeznaczony jest w szczególności na wynagrodzenia za:

- 1) prace twórcze oraz autorskie i tłumaczenia, z wyjątkiem wynagrodzeń za takie prace zaliczanych w myśl obowiązujących przepisów do funduszu honorariów,
- 2) prace projektowe oraz prace o charakterze technicznym i ekonomicznym,
- 3) ekspertyzy, konsultacje, porady i oceny opracowań technicznych lub ekonomicznych,
- 4) prace związane z rozwojem i realizacją projektów wynalazczych.

2. Z bezosobowego funduszu płac wypłaca się również wynagrodzenie za udział w posiedzeniach i pracach komisji.

§ 2. Z bezosobowego funduszu płac nie wypłaca się wynagrodzeń:

- 1) na rzecz osób wykonujących przemysł domowy lub ludowy,

2) od których pobierany jest podatek dochodowy, obrotowy lub gruntowy oraz za prace wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 19 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12).

§ 3. 1. Umowy mogą być zawierane:

- 1) z pracownikami własnymi jeżeli zadanie będące przedmiotem umowy nie wchodzi w zakres obowiązków pracowników danej jednostki i nie będzie wykonywane w normalnych godzinach pracy,
- 2) z innymi osobami fizycznymi.

2. Zawarcie umowy z pracownikiem jednostki nadrzędnej może nastąpić jedynie po uzyskaniu pisemnego zezwolenia kierownika jednostki nadrzędnej; zezwolenie to powinno określać kwotę, w której granicach umowa może być zawarta.

3. Pracownicy jednostki, która zawarła umowę, nie mogą przyjmować do wykonania od osoby, której zlecono wykonanie umowy, całości lub części prac objętych umową.

4. Uprawnienia w zakresie zawierania umów należą do kierownika danej jednostki i jego statutowych zastępców. Kierownik jednostki może przekazać te uprawnienia innym pracownikom jednostki w stosunku do umów, których wartość nie przekracza 2.000 zł.

§ 4. 1. Przy ustalaniu wynagrodzenia za prace objęte umową, na które są określone stawki wynagrodzenia, stawka przyjęta do obliczeń może być podwyższona w granicach do 200% obowiązującej stawki.

2. Jeżeli umowa dotyczy prac, na które nie ma ustalonej obowiązującej stawki, wynagrodzenie nie może przekroczyć

kwoty uzyskanej z przemnożenia liczby godzin niezbędnej do wykonania umowy przez podwyższoną w granicach do 200% stawkę godzinową wynagrodzenia pracownika o kwalifikacjach odpowiednich do wykonania umowy.

3. Podwyższanie stawek, o którym mowa w ust. 1 i 2, może mieć miejsce wówczas, gdy nie spowoduje to podwyższenia kosztów realizacji umowy w stosunku do kosztów, jakie byłyby poniesione w razie powierzenia pracy będącej przedmiotem umowy odpowiedniemu przedsiębiorstwu.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się przy ustalaniu wynagrodzeń za prace projektowe, za prace twórcze i autorskie, za udział w posiedzeniach komisji oraz za inne prace, na które stawki określone zostały przy założeniu, że prace te nie będą wykonywane w trybie umowy o pracę. Wynagrodzenia te powinny być zgodne z obowiązującymi stawkami.

5. Wypłata wynagrodzenia następuje po pisemnym stwierdzeniu, że praca została wykonana zgodnie z umową.

Stwierdzenie stanowiące podstawę wypłaty nie może zawierać żadnych zastrzeżeń.

§ 5. Przy gospodarowaniu bezosobowym funduszem płac w jednostkach gospodarczych organizacji społecznych powoływanych w trybie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych stosuje się odpowiednio zasady ustalone w uchwale nr 235 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 10 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1962 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w jednostkach państwowych i społecznych nie będących przedsiębiorstwami (Monitor Polski z 1962 r. Nr 11, poz. 36 i z 1963 r. Nr 9, poz. 41).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*